

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 4436/2019
07.11.2019. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Браниславе Апостоловић, председника већа, Бранислава Босиљковића и Зоране Делибашић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Славка Бабић адвокат из ..., против тужене малолетне ББ, коју заступа законски заступник - мајка ВВ обе са пребивалиштем у ..., чији је привремени заступник Јована Тодоровић адвокат из ..., ради измене одлуке о висини издржавања, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж2 225/19 од 20.05.2019. године, у седници већа одржаној дана 07.11.2019. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж2 225/19 од 20.05.2019. године.

Образложење

Пресудом Другог основног суда у Београду П2 949/17 од 14.01.2019. године, ставом првим изреке, обавезан је тужилац АА из ... да на име свог доприноса за издржавање тужене, малолетне ББ са пребивалиштем у ..., плаћа месечно износ од 100 евра у динарској противвредности по средњем курсу Народне банке Србије на дан исплате, сваког првог до петнаестог у месецу за текући месец почев од 01.06.2017. године па убудуће док за то постоје законски услови или док се ова обавеза не измени другом судском одлуком, исплатом на руке законском заступнику малолетног детета - мајци ВВ са пребивалиштем у Ставом другим изреке одлучено је да се овом пресудом мења пресуда Петог општинског суда у Београду П. 426/09 од 03.04.2009. године у четвртном ставу изреке. Ставом трећим изреке одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж2 225/19 од 20.05.2019. године одбијена је као неоснована жалба тужене и потврђена пресуда Другог основног суда у Београду П2 949/17 од 14.01.2019. године.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужена је благовремено изјавила ревизију из свих законом прописаних разлога.

Одлучујући о изјављеној ревизији, на основу члана 408. Закона о парничном поступку (ЗПП), Врховни касациони суд је нашао да ревизија тужене није основана.

У спроведеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности. Ревизијом се посебно не указује на постојање других битних повреда одредаба парничног поступка које су чланом 407. став 1. тачке 2. и 3. ЗПП предвиђене као разлог за овај ванредни правни лек.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је правноснажном пресудом Петог општинског суда у Београду П. 426/09 од 03.04.2009. године обавезан да плаћа издржавање туженој у износу од 500 евра месечно почев од 01.06.2009. године. У то време тужилац је остваривао месечне приходе у висини од 10.000 до 15.000 евра. Тужилац сада има обавезу издржавања двоје малолетне деце рођене у његовом другом браку, у износу од по 100 евра месечно, установљене правноснажном пресудом Трећег основног суда у Београду П2 441/2016 од 18.10.2016. године. Његови месечни приходи из радног односа износе 25.000,00 динара месечно, с`тим што додатним радом у угоститељству може да заради још између 20.000,00 и 30.000,00 динара месечно. Нема у својини непокретности - стан у улици ... број ... у ..., стечен у браку са мајком тужене, на основу правноснажне пресуде донете у спору за развод брака припао је тужиочевој бившој супрузи. Сада станује као подстанар и за коришћење закупљеног стана плаћа укупно 300 евра месечно, док му је за храну, одећу и обућу месечно потребно између 250 и 300 евра. Повремено му новчану помажу пријатељи. Тужена је рођена ... године и са мајком живи у ..., у заједници са мајчиним родитељима. Похађа школу и бави се спортом. Мајка тужене ја запослена, а њени родитељи су пензионери.

На основу тако утврђеног чињеничног стања, нижестепени судови су у овом спору правилно применили материјално право.

Одредбом члана 164. Породичног закона прописано је да се висина издржавања може смањити или повећати када се промене околности на основу којих је донета претходна одлука.

У конкретном случају, претходном одлуком тужилац је обавезан да плаћа издржавање туженој - малолетном детету узраста од ... година, када су његови месечни приходи износили између 10.000 и 15.000 евра месечно и када он није имао обавезу издржавања других лица. Околности под којима је та одлука донета у међувремену су се промениле - тужиочеви приходи су драстично смањени и он има обавезу издржавања још двоје малолетне деце рођене у његовом другом браку, који је такође разведен. Овако промењене околности оправдавају измену - смањење висине издржавања коју је тужилац дужан плаћати туженој по претходној правноснажној одлуци суда.

Одлучујући о обиму смањења висине обавезе утврђене претходном правноснажном судском одлуком и висини садашње обавезе туженог, нижестепени судови су правилно применили члан 160. Породичног закона, јер садашње околности не омогућавају да износ тужиочеве обавезе издржавања тужене буде виши од 100 евра месечно.

Због тога, по оцени Врховног касационог суда, нису основани наводи ревизије о погрешној примени материјалног права, чланова 160. и 162. став 3. Породичног закона.

Нижестепени судови су утврдили могућности тужиоца на основу његових прихода (укупно око 50.000,00 динара месечно), чињенице да он нема имовину, висине његових личних потреба (250-300 евра месечно), обавезе издржавања двоје малолетне деце (укупно 200 евра месечно) и других околности - обавезе да плаћа закупнину и друге трошкове за коришћење стана у којем живи као подстанар. Приликом одлучивања вођено је рачуна и о животном стандарду тужиоца који живи као подстанар у изнајмљеном стану, остварује зараду која је, и уз додатни приход, само незнатно виша од просечне зараде и коме повремено новчано помажу пријатељи. Потребе тужене - детета сада у узрасту од ... година, су свакако веће него у време када је донета пресуда којом је правноснажно одлучено о тужиочевој обавези издржавања, имајући у виду и место њеног живљења, али тужилац у садашњим околностима није у могућности да допринесе задовољавању тих потреба са вишим износом од оног који су судови одредили.

Ревизијски наводи да је начин испуњења тужиочеве обавезе одређен правноснажном пресудом у постојећим околностима нецелисходан, нису од значаја за правилност донете одлуке. Тужилац је обавезан да извршава своју обавезу исплатом досуђеног износа на руке мајке тужене, с`обзиром да током поступка није предложен неки други начин њеног испуњења. Обавеза туженог ће се тако извршавати добровољно, а ако тужилац то не буде чинио остварење права тужене обезбеђено је у извршном поступку, у којем се исплата принудно наплаћеног новчаног потраживања тужене може реализовати на другачији начин од оног који је одређен извршном исправом.

Из наведених разлога, на основу члана 414. став 1. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа - судија
Бранислава Апостоловић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић